Annus XXIV - Vol. XXIV 2 Maii 1932 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 137 - Epistolae, p. 142.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* Decretum proscriptionis libri, p. 145 - *S. C. Consistorialis:* I. Transilvaniensis. Decretum mutationis tituli, p. 146. II. Provisio Ecclesiarum, p. 146. - *S. C. Concilii:* Resolutio circa proventus fodinarum, p. 147 - *S. C. de Religiosis:* Notificatio de institutis scholasticis, p. 149 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 150. II. Nominationes, p. 150 - *S. C. Rituum:* Officia, Missae et Elogia in festis Maternitatis B. M. V., S. Roberti Bellarmino et S. Alberti Magni, p. 151.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* Citatio edictalis. Liburnen. (Nullitatis matrimonii: Spagnoli-Caprina), p. 170.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Antipreparatoria, Ordinaria e Particolare - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 171-176.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Die fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIV, n. 5 - 2 Maii 1932)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Quo salubrius.* - Translationis sedis episcopalis Melensis. - *11 Augusti 1931* . 137

II. *In Salaria huius.* - De paroeciarum S. Ioseph ad viam Nomentanam et S. Teresiae dismembratione ac novae B. Mariae Virginis Perdolentis paroeciae erectione. - *2 Februarii 1932* 139

EPISTOLAE

I. *Peragenti tibi proxime.* - Ad Emum P. D. Aloisium tit. Ss. Trinitatis ad Montem Pincium S. R. E. Presbyterum Cardinalem Maurin, archiepiscopum Lugdunensem, dena lustra ab inito sacerdotio peracturum. - *16 Martii 1932* 142

II. *« In silentio et quiete.* - Ad Emum P. D. Alexium Henricum M. tit. S. Susannae S. R. E. Presbyterum Cardinalem Lépicier, eumdemque Sacrae Congregationis Religiosorum praefectum, quinquagesimum explentem annum a professione votorum in Ordine Servorum Mariae. - *27 Martii 1932* 143

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum, quo damnatur liber Felicis Sartiaux, cui titulus « Joseph Turmel, prêtre, historien des dogmes ». - *8 Aprilis 1932* . 145

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Transilvanienses.* - Decretum mutationis tituli dioecesis. - *22 Martii 1932* . . . 146

II. Provisio Ecclesiarum 146

S. CONGREGATIO CONCILII

PAG.

Romana et Aliarum. - De proventibus fodinarum beneficialium. - *12 Decembris 1931* 147

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Notificazione ai Superiori religiosi d'Italia. - *24 Aprilis 1932* 149

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 150

II. Nominationes 150

S. CONGREGATIO RITUUM

Urbis et Orbis. - Decretum de Officiis, Missis et Elogiis in festis Maternitatis B. M. V., S. Roberti Bellarmino, Ep. Conf. et Eccl. Doct., et S. Alberti Magni, Ep. Conf. et Eccl. Doct. - *6 Ianuarii 1932* . . . 151

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Liburnen.* - Nullitatis matrimonii (Spagnoli-Caprina). - *7 Aprilis 1932* 170

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria, Ordinaria* e *Particolare* . . 171

II. Segreteria di Stato: *Nomine* e *onorificenze* 172

III. Necrologio 176

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS. Instructio ad supremos Religionum et Societatum clericalium Moderatores: De formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum, deque scrutinio ante Ordinum susceptionem peragendo. - 1 Decembris 1931. - In-8° gr., pp. 8 e copertina, carta greve . . .	1 —	1,30	1,50
FORMULA IURISIURANDI praescripta pro alumnis religiosis ad sacerdotium vocatis. Mezzo foglio, carta ottima.			
Copie 10	0,90	1,50	1,60
Copie 100	8 —	9,50	12 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Annus XXIV - Vol. XXIV 2 Maii 1932 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

MELENSIS

TRANSLATIONIS SEDIS EPISCOPALIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo salubrius ac utilius Episcopi in animarum bonum dioeceses sibi creditas regere valeant, valde prodest episcopales sedes opportunis aptisque locis constituere, ac proinde, si opus fuerit, ipsas ex una in aliam urbem aliquando transferre, si id in Domino expediat. Hoc quidem ab hodiernis dioecesis Melensis condicionibus requiri visum est venerabili fratri Michaeli Paternain eiusdem dioecesis Episcopo, qui idcirco preces Nobis porrexit ut sua episcopalis sedes, pro meliore animarum regimine, ab urbe *Melo* in qua nunc exstat, in urbem *Florida* transferatur atque ibi sita ecclesia S. Raphaeli dicata ad ecclesiae cathedralis honorem et dignitatem evehatur. Nos autem, omnibus rite perpensis, oblatis precibus benigne annuendum censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit aut eorum qui sua interesse praesumant consensu, Apostolicae potestatis plenitudine haec quae sequuntur decernimus et statuimus. — Suppressa ecclesiae S. Raphaelis, in urbe *Melo* exstantis, cathedralitate, episcopalem sedem dioecesis Melensis ex hac urbe in urbem *Florida* transferimus, cui propterea iura omnia ac privilegia concedimus, quibus episcopales civitates pollent. Ecclesiam vero S. Raphaeli et ipsam

dicatam, in eadem urbe *Florida* exstantem, ad cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem extollimus, cum iisdem prorsus iuribus et privilegiis, honoribus et praerogativis, quibus ceterae in Uruguayana Republica cathedrales ecclesiae gaudent, nec non cum omnibus oneribus et obligationibus eisdem adnexis. Volumus denique ut dioecesis Melensis posthac *Floridensis et Melensis* nuncupetur.

Ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus ipsum venerabilem fratrem Episcopum Melensem, eidemque tribuimus necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar mittendi peractae exsecutionis actorum. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in officio vel ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Quae autem hisce Litteris statuimus et decrevimus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus et iubemus, constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis minime obstantibus, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem nullo unquam tempore, has Litteras suppressionis, erectionis, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis quomodolibet contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die decima prima mensis Augusti, Pontificatus Nostri anno decimo.

Fr. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAEL C. CARD. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIV, n. 68. - M. Riggi.

II

URBIS

DE PAROECIARUM S. IOSEPH AD VIAM NOMENTANAM ET S. TERESIAE DISMEMBRATIONE AC NOVAE B. MARIAE VIRGINIS PERDOLENTIS PAROECIAE ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In Salaria huius almae Urbis regione iam ineunte hoc saeculo tanta domorum et civium esse cepit frequentia, ut ad animarum regimen earumque salutem facilius ac uberius procurandam, novae illic paroecialis ecclesiae aedificatio perutilis esse videretur. Quod probe noscens sacerdos quidam Bonaerensis archidioecesis bo. me. Leo Ioseph Gallardo, qui, suo Romae domicilio constituto, in ea quidem regione, ad Sororum a Visitatione B. M. V. ecclesiam Dominae Nostrae de Guadalupe dicatam, suum obibat ministerium, sacerdotali zelo quo flagrabat egregie se munificum praebens, paroecialem ecclesiam illic suis potissimum impensis a solo exstruere cogitavit. Potestate itaque a s. m. Pio Papa Decimo, Praedecessore Nostro, obtenta, ad forum Trasimenum, modo *Buenos Aires* nomine nuncupatum, aream ipse coemit ac anno millesimo nongentesimo decimo, die nona Ianuarii mensis primarius lapis positus est *paroecialis ecclesiae in honorem Beatae Mariae Virginis Perdolentis aedificandae quam fideles quidem Argentinae Reipublicae in America cives, primo a vindicata libertate redeunte saeculo, Ssmo Domino Papae libenter oblaturi* dicebantur. Anno vero millesimo nongentesimo quintodecimo, litteris diei decimae octavae Iunii mensis, fel. rec. Benedictus Papa Decimus quintus novum hoc templum prope absolutum Argentinae nationi attribuit et privilegiis ornavit *paribus atque Urbanae vel Hispanorum vel Gallorum sacrae aedes ditatae sunt.* Praefato dein Leone Ioseph Gallardo vita functo, cum dilectus filius excellentissimus vir Angelus, eius frater et heres, ipsius nationalis ecclesiae dominium in Argentinae Reipublicae episcopatum transtulisset, conventione Romae die vicesima quarta mensis Iunii anno millesimo nongentesimo vicesimo nono inter cl. m. Basilium Cardinalem Pompilj, Episcopum Veliternum et Nostrum in Urbe Vicarium Generalem, et venerabilem fratrem Ioseph Bottaro, Archiepiscopum Bonaerensem, universi Argentini episcopatus nomine, constituta, eadem ecclesia ad sacra ibi facienda Ordini Beatae

Mariae de Mercede Redemptionis captivorum, tam de christiana plebe bene merito, ad Sanctae Sedis nutum concredita est: ac eiusdem Ordinis cura magnificentissimi templi operibus imposito fastigio, per ipsum Cardinalem Vicarium anno millesimo nongentesimo trigesimo, kalendis Novembribus sacra haec aedes solemniter est dedicata. Quae omnia prae oculis habentes ac praecipue considerantes in latissimo paroeciarum S. Ioseph ad viam Nomentanam et S. Teresiae territorio incolarum numerum adeo postremis hisce annis increvisse, ut non amplius ab uno tantum vel altero curione absque animarum detrimento regi possit, conlatis cum dilecto filio Nostro Francisco titulo S. Mariae Novae S. R. E. Presbytero Cardinale Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe Vicario in spiritualibus Generali, consiliis, ac omnibus mature perpensis, ad novae in Salaria illa regione paroeciae canonicam erectionem deveniendum censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, a praefatarum S. Ioseph et S. Teresiae paroeciarum territorio partem seiungimus circa quod supra diximus Beatae Mariae Virginis Perdolentis templum sitam et ex ea novam ac distinctam paroeciam suprema Nostra auctoritate erigimus et constituimus, quam ab eiusdem templi nomine ac titulo Beatae Mariae Virginis Perdolentis nuncupari volumus. Huius autem novae paroeciae ac finitimarum paroeciarum terminos definiendos praefato Cardinali Vicario committimus. Ecclesiae itaque Beatae Mariae Virginis Perdolentis ac eiusdem pro tempore parochis iura omnia et privilegia concedimus, quibus aliae huius almae Urbis paroeciales ecclesiae earumque parochi fruuntur ac gaudent, eisdemque onera omnia et obligationes imponimus, quibus Urbis paroeciae et parochi iure communi vel legitima consuetudine subiiciuntur. Pro dotatione vero sic noviter erectae paroeciae et honesta parochi eiusque vices gerentium sustentatione, congruam dotem Nos ipsi assignabimus. Huius autem paroeciae curam Ordini Beatae Mariae de Mercede cui iam ecclesia ipsa, ad conventionis quam superius memoravimus tramitem, concredita est, ad Sanctae Sedis nutum Apostolica auctoritate committimus; parocho vero pro tempore onus imponimus unum saltem coadiutorem habendi, qui in pastoralibus muneribus obeundis validum ipsi praestet adiumentum. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda dilectum filium Nostrum Cardinalem in Urbe Vicarium Generalem deputamus, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque definitive sententiam dicendi de quavis controversia in exsecutionis actu quomodolibet oritura; eidemque onus imponimus peractae exsecutionis actorum fidem authentica forma exaratam

redigendi, illamque in Vicariatus Urbis archivo religiose adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo secundo, die secunda mensis Februarii, in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Fr. A. Card. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

F. Card. MARCHETTI-SELVAGGIANI
Vicarius Generalis Sanctitatis Suae.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLV, n. 39. - M. Riggi.

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. ALOISIUM TIT. SS̃MAE TRINITATIS AD MONTEM PINCIUM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM MAURIN, ARCHIEPISCOPUM LUGDUNENSEM, DENA LUSTRA AB INITO SACERDOTIO PERACTURUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Peragenti tibi proxime dena lustra ab inito sacerdotio iucundissima profecto exstabit conscientia bene actae vitae multorumque bene factorum recordatio. Ubicumque enim vestigia posuisti, ibi neque paucos neque levioris momenti fructus ex munere tuo pastorali atque sollertia percepisti. Tum vero in te consilium in providendo, labor in negotiis, industria in agendo maxime enituere, quum, ad episcopalem honorem evectus, dioecesis primum Gratianopolitanae, deinde clarissimae istius Lugdunensis divino quodam consilio gubernacula suscepisti. Quoties enim tu, dum bellum in Europa atrocissimum aestuabat, adflictos tuorum parochorum greges, longa pedibus faciens itinera, ipse libenter invisisti et animos gravi dolore saucios verbis auxiliisque tuis permulsisti atque recreasti! Quot vero sacra clericorum Seminaria, quot doctrinarum optimarumque artium domicilia, quot gymnasia ad virtutes omnes animi exercendas, aut labentia ac ruinosa novis operibus refecisti, aut ab imis fundamentis excitasti! Neque tantum adulescentium alumnorumque bonum persequi studuisti, sed provida quoque cura sagacique consilio ipsam magistrorum condicionem meliorem firmioremque reddere voluisti, praesertim ut, qui in moribus iuvenilibus fingendis permultos annos desudaverint, extremum vitae cursum in pace cum dignitate perficere possint. Denique penitus perspectas habemus tum partes, quas in valetudinario pro aegrotantibus e clero Gallico condendo habuisti, tum studia et auxilia, quae in hisce temporum angustiis ad miserias populi sublevandas non desinis conferre. Merito igitur iureque optimo, appetente quinquagesimo sacerdotii tui natali, et laboris tui socii sacrorumque administri, et boni isti fideles, tecum caritate arctissime coniuncti, maxima efferuntur laetitia, ac Nos ipsi omnibus praeeuntes commune gaudium publice participare cupimus atque exoptamus. Quapropter tibi, dilecte fili Noster, de proxima faustitate vehementer gratulati, effusis precibus « Pascha nostrum Christum » exoramus, ut te pastorem bonum ac vigilantem ad summam servet senectutem, populusque tibi commissus, « fru-

ctus honoris » tui, « gaudium et corona » tua, te diutissime comitetur. Quo autem memoratis sollemnibus pax Christi plenior exsultet in cordibus omnium, libenter tibi damus, ut adstantibus pontificali Sacro auctoritate Nostra Nostroque nomine benedicas, plena iis proposita admissorum venia, usitatis condicionibus lucranda. Caelestium interea gratiarum auspicem, praecipuaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, cunctoque clero populoque tuo apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVI mensis Martii, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. ALEXIUM HENRICUM M. TIT. S. SUSANNAE S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM LÉPICIER, EUMDEMQUE SACRAE CONGREGATIONIS RELIGIOSORUM PRAEFECTUM, QUINQUAGESIMUM EXPLENTEM ANNUM A SOLEMNI PROFESSIONE VOTORUM IN ORDINE SERVORUM MARIAE.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — « In silentio et quiete proficit anima devota, et discit abscondita Scripturarum ». Huiusmodi sane verba, quae in aureo libro *de Imitatione Christi* leguntur, quam plane tu, quam penitus animo intellexeris, ex die praesertim quo abhinc annos quinquaginta religiosa vota nuncupasti, integra vita tua luculentissime commonstrat. Nihil enim tibi unquam fuit potius, nihil profecto iucundius, quam divina studia pervestigare et colere, quam rebus posthabitis humanis caelestia semper spectare atque intueri. In luce equidem et in oculis omnium sunt praeclara illa de supremo mundi Rectore, de beatissima Virgine, de ceterisque personis rebusque sanctissimis, quae tu, ipsa angelici Doctoris vestigia persecutus, tot linguis, tanta eruditione et copia conscripsisti. Quod si potissimum ex hisce litteris piis tam late foris patet lumen animi ingeniique tui, haud minus vero claret intus domique laus illa virtutis, quae in agendo maxime perficitur. Quum enim varia munera apud tuos sodales obiisti, quum praesertim universo tuo Ordini praefuisti, tam miram animi moderationem et aequitatem, tantam exhibuisti industriam ac prudentiam, ut in te se tota converteret societas tua, te ipsi quoque Summi Pontifices intuerentur. Quare et huic Romanae Curiae iudicio consilioque operam tuam navasti, et in Angliae Scotiaeque dioece-

sibus visitatione apostolica tibi a Pio X Decessore Nostro demandata egregie es perfunctus; quin immo et Nosmet ipsi, tua in Ecclesiam promerita commendare et augere cupientes, primum te, in Antistitum sacrorum ordinem adscriptum, ad disiuncta Indiarum et Africae missionum loca invisendi gratia, auctoritate Nostra, destinavimus, deinde ad amplissimum Nostrum Purpuratorum Patrum Senatum libentissime cooptavimus, eundemque Sacrae Congregationi negotiis Religiosorum moderandis praeficere constituimus. Neque ipsa haec praestantissima officia ac dignitates te omnino abstrahere potuerunt ab illo docendi munere, cui iam diu incumbere soles, quo quidem munere in ipsa senescenti aetate nihil potest esse iucundius, nihil praeclarius. Nostram igitur in te benevolentiam, recenter quoque publice iterumque demonstratam, quum Legatum Nostrum te misimus primo ad sollemnia Aureliana Sanctae Ioannae Arcensi decreta, postea ad conventum Eucharisticum ex omni natione Carthagine tam splendide celebratum, hanc ipsam, inquimus, in dies auctam benevolentiam denuo testificari hodie percupimus, quum inter haec Paschalia gaudia dies recurrit natalis quinquagesimus, ex quo sollemnibus Deo votis te perpetuo adstrinxisti. Quapropter dum te, dilecte fili Noster, fortunatum perbeatumque dicimus, qui in pia religionis militia tot virtutes tamque claras exercuisti, qui ex fontibus revelationis tot lumina sententiarum animique suavitates hausisti, communem istam tui tuorumque laetitiam ex animo participamus, simulque a Deo enixe imploramus, ut te in gloriam suam, tuorumque caritatem et portionis Ecclesiae electissimae utilitatem quam diutissime servare velit. Interea conciliatrix horum donorum et praecipuae dilectionis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, tuisque laborum sociis, cunctaeque Sodalitati tuae effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVII mensis Martii, in festo Paschae Resurrectionis D. N. I. C., anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNATUR LIBER FELICIS SARTIAUX, CUI TITULUS « JOSEPH TURMEL, PRÊTRE, HISTORIEN DES DOGMES ».

Feria IV, 6 Aprilis 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito Feria IV, die 6 Aprilis 1932, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

FELIX SARTIAUX, *Joseph Turmel, prêtre, historien des dogmes*. Paris, Les Editions Rieder.

Et sequenti Feria V, die 7 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 8 Aprilis 1932.

A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

TRANSILVANIENSIS

MUTATIONIS TITULI DIOECESIS

DECRETUM

Cum dioecesis Transilvaniensis in Conventione solemni inita et confirmata inter Apostolicam Sedem et Romaniae Regnum, *Alba Iulia* vulgari lingua denominetur, opportunum visum est ut titulus eiusdem dioecesis immutaretur. Quapropter Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, Apostolicae potestatis plenitudine, vi praesentis Consistorialis decreti, benigne dignatus est statuere ut dioecesis *Transilvaniensis* posthac *Alba Iuliensis* nuncupetur.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 22 Martii 1932.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

15 Martii 1932. — Titulari episcopali Ecclesiae Milevitanae praefecit R. P. Ioannem de Hemptinne O. S. B., quem constituit primum Vicarium Apostolicum de Katanga.

— Titulari episcopali Ecclesiae Uziparitanae, R. P. Ioannem Heffernan e Congregatione S. Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum Zanzibariensem.

30 Martii. — Cathedrali Ecclesiae Eugubinae, R. D. Beniaminum Ubaldi, Vicarium generalem archidioecesis Perusinae.

— Titulari episcopali ecclesiae Paphiensi, R. D. Laurentium Vincenz, Protonotarium Apostolicum « ad instar » et Vicarium generalem dioecesis Curiensis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Georgii Schmid de Grüneck, Episcopi Curiensis.

4 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Oppidensi, R. D. Nicolaum Colangelo, Vicarium generalem dioecesis Caiacensis.

7 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Angolensi et Congensi, R. P. Moysen Alves de Pinho, Superiorem provincialem Congregationis Sancti Spiritus in Lusitania.

22 Aprilis. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Leucadensi, R. P. D. Petrum Chatelus, hactenus Episcopum Nivernensem.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

ROMANA ET ALIARUM

DE PROVENTIBUS FODINARUM BENEFICIALIUM

12 Decembris 1931

A nonnullis Ordinariis Italiae exhibitum est solvendum dubium quod sequitur: « Utrum proventus fodinarum pleno proprietatis iure ad beneficiarium spectent, an ad ipsum beneficium, ita ut beneficiarius ius habeat tantum ad fructus pecuniae ex fodinis perceptae ».

ANIMADVERSIONES. – Ex iure romano fodinae, sive incoeptae sive noviter inventae in fundo, ad eius usufructuarium pertinebant. Hoc constat ex lege 9 ff. *de usufructu, et quemadmodum*, et ex lege 5 ff. eiusdem tituli. Quod usufructuarii ius leges modernae quodammodo temperarunt, cum usufructuariis inhibitum sit novas instituere fodinas.

Ex his videretur quod beneficiatorum favore cedere debeant commoda ex eisdem fodinis derivantia. Nam plures beneficiatum usufructuario aequiparant iuxta illud « clericus in beneficio usufructuario comparatur », et « beneficiarius censetur fructuarius in vita et usuarius in morte ».

Verum non in omnibus beneficiatus usufructuario comparari potest. Tradit enim Castillo, *de usufructu*, cap. 79, n. 8: « Sed neque de iure communi praedicta aequiparatio usufructuarii et beneficiarii videtur secura, quoniam fructuarius libere de fructibus disponit, ut certissimum est, beneficiatus vero alio et diverso more ». Et quamvis in iure canonico expressa desideretur hac de re dispositio, haec saltem implicita deduci potest ex canone 1476, vi cuius beneficiarius habetur ut simplex administrator bono-

rum beneficialium non autem verus usufructuarius, cum vi canonis 1473 libere ipse quidem frui potest fructibus beneficialibus qui ad eius sustentationem necessarii sint, sed obligatione tenetur fructus superfluos impendendi pro pauperibus vel piis causis.

Casui ergo plene congruere videntur quae Voët scribebat, *ad Pandectas*, lib. VII, tit. I: « Magis est, ut tum metallorum, tum lapidum eductarum, tum cretae et arenae et terrae cespitosae aut fictilis effossae, proprietas proprietario cedat, fructuarius solo talium rutarum caesarumque pretio utatur, quamdiu vivit, aut ex eo foenori collocato usuras percipiat, finito usufructu pretium, deductis impensis, proprietario relicturus; sic ut tunc in rutis caesisque quasi usufructus fructuario intelligatur quaesitus, in quantum non ipsum illud, quod eductum est, sed eius aestimatio restituenda est ».

Inter alios, Aichner in *Compendio iuris eccles.*, § 232, n. 1 loquens de beneficiatis haec habet: « Ratione substantiae beneficii sui non habent dominium, sed hoc ad piam causam, scilicet ad ipsum beneficium spectat. Ad substantiam pertinent etiam emolumenta extraordinaria, v. g. thesaurus in fundis beneficialibus inventus, statuae aliaeque antiquitates pretiosae e solo erutae, magna et extraordinaria effossio lapidum, arenae, tophi, etc. Pecunia in eiusmodi rerum pretium soluta non ad beneficiatum spectat, sed favore beneficii investiri debet. Etenim tales res e solo effossae non censentur esse in fructu beneficii, sed potius partes ex substantia separatae, quae frugiferae pro beneficiatis fieri possunt et debent ».

His prae oculis habitis, Sacra Congregatio Episcoporum et Regularium in quadam causa circa pretium solutum a Societatibus pro viis ferreis ob lapidum effossionem in parte montana fundi a canonico poenitentiario possessi, die 6 Martii 1868 hoc responsum dedit: « Pecuniam solutam in pretium magnae et extraordinariae effossionis lapidum, arenae et cretae spectare beneficio et investiendum esse; et ad mentem »; quae fuit ut ex investiendo pretio subtraheretur congrua summa pro expensis factis et pro amissione fructuum naturalium.

Et Sacra Congregatio Concilii, respondendo ad dubia Episcopi Hildesheimien. circa erogationem pretii a quadam Societate soluti ob salem erutum ex fodinis beneficialibus, die 27 Iulii 1908 statuit: « Censum salis eruti spectare ad beneficium et investiendum esse in illius augmentum » (cfr. *Acta S. Sedis*, vol. XLI, pag. 637).

RESOLUTIO. – Quaestio, ut supra proposita, in Comitiis plenariis diei 12 Decembris 1931 disceptata fuit, et Emi Patres ad dubium:

An, et quanam mensura, proventus fodinarum beneficialium pertineant ad dotem beneficii vel ad beneficiarium, in casu;

responderunt:

Proventus fodinarum beneficialium pertinere ad dotem beneficii, detracta congrua summa pro expensis factis et pro amissione fructuum naturalium.

Quam Eñorum Patrum resolutionem Ssñus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia diei 17 eiusdem mensis Decembris, approbare et confirmare dignatus est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

NOTIFICAZIONE

A TUTTI I SUPERIORI DI ORDINI E CONGREGAZIONI RELIGIOSE

Per ottemperare agli augusti voleri del S. Padre, questa Sacra Congregazione con la presente Notificazione previene tutti i Superiori di Ordini e Congregazioni religiose o dipendenti da questo Sacro Dicastero, che presso la Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi, è in via di costituzione un *Ufficio centrale per le Scuole ed Istituti cattolici in Italia.*

Pertanto affinchè vi sia maggior uniformità di indirizzo in tutti gli Istituti di istruzione ed educazione cattolici, maschili e femminili, di qualsiasi grado, anche affidati a Ordini e Congregazioni religiose o dipendenti dall'autorità diocesana, Sua Santità si è degnata deliberare che d'ora innanzi essi facciano capo alla Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.

All'Ufficio centrale sopradetto spetterà concedere l'autorizzazione per l'apertura di nuove scuole ed istituti cattolici, provvedere ad opportune ispezioni per constatare il regolare funzionamento delle singole scuole ed impartire eventuali norme e direttive generali per il loro migliore sviluppo.

Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi, 24 Aprile 1932.

A. M. Enrico Card. Lépicier, O. S. M., *Prefetto.*

L. ✠ S.

V. La Puma, *Segretario.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. XI, successivis decretis Sacri Consilii christiano nomini propagando, sequentes Ecclesias de proprio Pastore providere dignatus est, nimirum:

12 Ianuarii 1932. — Cathedrali Ecclesiae Coimbaturensi praefecit R. D. Ludovicum Iosephum Tournier, e Societate Parisiensi Missionum ad exteros.

— Cathedrali Ecclesiae Rockhamptonensi, R. D. Romualdum Hayes, e Societate Sancti Columbani.

— Cathedrali Ecclesiae Sanctoriensi, R. P. Georgium Raymundo, in religione Ord. Min. Capulatorum Timotheum a Tino.

II

NOMINATIONES

Sacra Congregatio de Propaganda Fide, datis ut infra decretis, renunciavit ad suum beneplacitum:

17 Iulii 1931. — R. D. Iulium Douénel, e Societate Parisiensi Missionum ad exteros, *Praefectum Apostolicum de Sikkim.*

16 Octobris — R. D. Ioannem Meehan, e Congregatione Spiritus Sancti, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Gambia.*

— R. P. Basilium a Brugis, O. F. M. Cap., *Praefectum Apostolicum de Ubanghi.*

30 Octobris. — R. D. Franciscum Meyer, e Societate Missionariorum de Maryknoll, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Wuchow.*

13 Novembris. — R. D. Ioannem B. Magenties, e Societate Presbyterorum SS. Cordis (de Betharram), *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Tali.*

20 Novembris. — R. P. Felicem Hedde, O. P., *Praefectum Apostolicum de Langson et Caobang.*

— R. P. Ferdinandum Loy, e Societate a Verbo Divino (de Steyl) *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Sinkiang.*

5 Decembris. — R. D. Ioannem Starcke, ex Missionariis Sacrae Familiae, *Superiorem districtus ecclesiastici Norvegiae septentrionalis.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

URBIS ET ORBIS

Die 11 Octobris *

MATERNITATIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Duplex II classis

In I Vesperis

Ant. de Laud.; Ps. et alia hic non propria, ut in Festis B. M. V.

Capitulum *Eccli. 24, 12-13*

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymn. Ave, maris stella.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat Ant. Cum jucunditáte * Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio. Deus, qui de beátæ, *ut in Laud.*

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum

Invit. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus

Cælo Redémptor prætulit
Felícis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus índuit.

Hæc Virgo nobis édidit
Nostræ salútis áuspicem,
Qui nos redémit sánguine,
Pœnas crucémque pértulit.

* *NB.— In lectione contracta festi S. Teresiae a Iesu Infante, die 3 Octobris, loco verborum:* « Patiendi desiderio inflammata » *ponatur:* « Eádem caritáte succénsa ».

Spes læta nostro e péctore
Pellat timóres ánxios:
Hæc quippe nostras lácrimas
Precésque defert Fílio.
Voces Paréntis éxcipit,
Votísque Natus ánnuit:
Hanc quisque semper díligat,
Rebúsque in arctis ínvocet.

Sequens conclusio nunquam mutatur:

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum sinum
Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sæculum. Amen.

IN I NOCTURNO

De libro Ecclesiástici

Lectio I *Cap. 24, 5-11*

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram: ego in altíssimis habitávi et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Ex qua ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, per quem salváti et redémpti sumus. ℣. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus: * Ex qua.

Lectio II *Cap. 24, 12-16*

Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris: * Qui cælum terrámque regit, in tua se cláusit víscera factus homo. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Qui cælum.

Lectio III *Cap. 24, 17-23*

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris, et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℟. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas: * Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. ℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. Speciósa facta. Glória. Speciósa facta.

In II Nocturno

Ex sermóne sancti Leónis Papæ

Lectio IV *Serm. 1 de Nativ. Domini*

Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu divínam humanámque prolem prius concíperet mente quam córpore: et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio dídicit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides etiam præeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta fœcúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Fílius, qui in princípio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ Maternitátem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Christo canámus glóriam in hac sacra sollemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. Cujus.

Lectio V *Serm. 2 de Nativ. Domini*

Ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cæli sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris:

incomprehensíbilis vóluit comprehéndi: ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitáte génitus est: concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria: quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Origo dissímilis, sed natúra consímilis; humáno usu et consuetúdine, quod crédimus, caret: sed divína potestáte subníxum est, quod Virgo concéperit, Virgo pepérerit, Virgo permánserit.

℟. Benedícta fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus: * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos, sancta Dei Génitrix. Sola.

Ex Actis Pii Papæ undécimi *Lectio VI*

Quum anno millésimo nongentésimo trigésimo primo, univérso orbe cathólico plaudénte, sollémnia celebraréntur expléti sæculi décimi quinti, postquam in Ephesína sýnodo Beáta María Virgo, de qua natus est Jesus, contra Nestórii hæresim Mater Dei a Pátribus, Cælestíno Papa præeúnte, conclamáta est, Summus Póntifex Pius undécimus faustíssimi evéntus memóriam perénni suæ pietátis testimónio perpetuándam vóluit. Itaque quod jam in Urbe exstábat nóbile ephesínæ proclamatiónis monuméntum, triumphálem arcum in Basílica sanctæ Maríæ Majóris in Exquíliis, a decessóre suo Xysto tértio mirábili ópere musívo ornátum, témporis injúria fatiscéntem felíciter restituéndum una cum ala transvérsa Basílicæ munificéntia sua curávit. Lítteris vero encýclicis œcuménici Concílii Ephesíni genuínis lineaméntis descríptis, ineffábile divínæ Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis privilégium pie copioséque illustrávit, ut tam excélsi mystérii doctrína áltius fidélium ánimis insidéret. Insimul autem benedíctam inter omnes muliéres, Maríam Matrem Dei nazarenámque Famíliam nobilíssimum præ ómnibus exémplum propósuit imitándum tum dignitátis ac sanctitúdinis casti connúbii tum educatiónis juventúti sancte tradéndæ. Demum, ut neque litúrgicum deésset monuméntum, jussit ut festum divínæ Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis cum Missa et Offício própriis die undécima Octóbris sub ritu dúplici secúndæ classis quotánnis ab univérsa Ecclésia celebrarétur.

℟. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde. Glória Patri. Unde.

In III Nocturno

℣. Fecit mihi magna, qui potens est.

℟. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio VII *Luc. 2, 43-51*

In illo témpore: Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi abbátis

Homil. 1 de Laudibus Virg. Matris

Deum et Dóminum Angelórum María suum fílium appéllat, dicens: Fili, quid fecísti nobis sic? Quis hoc aúdeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David: Qui facit Angelos suos spíritus. María vero matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat Fílium: nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam páulo post subdit Evangelísta: Et erat súbditus illis. Quis? Quibus? Deus homínibus? Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea.

Lectio VIII

Miráre utrúmlibet, et élige quod ámplius miréris, sive Fílii benignissimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrímque stupor, utrímque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo: et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus Vírginum singuláriter cánitur quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ etiam præit? Disce, homo, obedíre: disce, terra, subdi: disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta: Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis: Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum: quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio IX

Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas! Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fœcúnda virgínitas: et incomparábilis prorsus fœcúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero, si non hæsitas, in horum ponderatióne, quid tua júdices dignius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fœcúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas: sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas: nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius ómnia percepísse quam áliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirábilis cérnitur, et légitur, in Sanctis suis, mirabiliórem se exhíbuit in Matre sua? Venerámini ergo, cóniuges, in carne corruptíbili carnis integritátem, vos, sacræ vírgines, in Vírgine fœcunditátem. Imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES ET PER HORAS

Ant. 1. Beáta es, * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

2. Genuísti * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3. Cum essem párvula, * plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

4. Benedícta fília * tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum *Eccli. 24, 12-13*

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus

Te, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fráude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob.
℟. Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Ad Bened. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Qui creávit ℣ *ut supra.*
℟. *br.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum *Eccli. 24, 15-16*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radícavi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *br.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam

Capitulum *Eccli. 24, 19-20*

In platéis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *br.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II Vesperis

Omnia ut in I Vesp. præter:

Ad Magnificat Ant. Matérnitas tua, Dei génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

Ad Missam

Introitus *Is. 7, 14*

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. *Ps. 97.* Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ
Eccli. 24, 23-31

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur; et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Graduale *Is. 11, 1-2*

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. ℟. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Allelúja, allelúja. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se cláusit víscera factus homo. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Luc., 2, 43-51

In illo témpore: Cum redírent, remánsit puer Jésus in Jerúsalem, et non cognóverunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diei, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in medio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis.

Credo.

Offertorium *Matth. 1, 18*

Cum esset desponsáta mater ejus María Joseph, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto.

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis, Unigéniti tui matris, intercessióne, ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis proficiat prosperitátem et pacem. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de B. Maria V. Et te in Festivitáte.

Communio

Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cæléstis remédii fáciat esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

ELOGIUM IN MARTYROLOGIO ROMANO

11 Octobris (*primo loco*)

Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis.

Die 13 Maji

SANCTI ROBERTI BELLARMINO

EP., CONF. et ECCL. DOCT.

Duplex (m. t. v.)

IN I VESPERIS

Ad Magnificat Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Robérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Allelúja.

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas et Apostólicæ Sedis jura propugnánda, beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem, mira eruditióne et virtúte decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Robértus, Politiánus e patrícia Bellarminórum gente, matrem pientíssimam hábuit Cýnthiam Cervíni, Marcélli Papæ secúndi sorórem. Exímia pietáte et castíssimis móribus quamprímum enítuit, id unum exóptans, ut Deo soli placéret, et ánimas Christo lucrifáceret. Pátrium Societátis Jesu collégium summa cum ingénii et modéstiæ láude frequentávit; ac, duodevigínti annos natus, Romæ eándem Societátem ingréssus, religiosárum virtútum ómnibus exémplo fuit. Eménso in Románo Collégio philosophíæ currículo, missus est primum Floréntiam, tum Montem Regálem, dein Patávium ad sacram theologíam addiscéndam, ac póstea Lovánium, ubi concionatóris múnere, nondum sacérdos, mirífice functus est. Lovánii prætérea theologíam excóluit, et sacerdótio aúctus, ita theologíam dócuit, ut plúrimos hæréticos ad Ecclésiæ unitátem redúxerit, ac theólogus per Európam claríssimus haberétur, eúmque sanctus Cárolus Mediolanénsis epíscopus aliique veheménter sibi expéterent.

℣. Invéni David, *etc.*

Lectio V

Romam ex desidério Gregórii Papæ décimi tértii revocátus, theológicam controversiárum discíplinam trádidit in Collégio Románo: ibíque vitæ spirituális magíster constitútus, angélicum júvenem Aloýsium per sanctitá-

tis sémitas moderátus est. Ipse Collégium Románum ac deínde Neapolitánam Societátis Jésu provínciam ad Sancti Ignátii mentem gubernávit. In Urbem íterum accersítus, a Cleménte octávo ad summa Ecclésiæ negótia, máximo cum christiánæ rei emoluménto, est adhíbitus; tum invítus et frustra relúctans, in Cardinálium númerum cooptátus, quia, ut palam asséruit ipse Póntifex, tunc non habébat parem Ecclésia Dei quod ad doctrínam. Ab eódem Pontífice consecrátus Epíscopus, Capuánam archidiœcésim triénnium sanctíssime administrávit: quo múnere depósito, Romæ ad mortem usque degit, integérrimus ac fidelíssimus Summi Pontíficis consiliárius. Multa præcláre scripsit, illud méritum adéptus in primis quod, Sanctum Thomam ducem et magístrum secútus, de suórum necessitáte témporum próvide cónscius, invicto doctrínæ róbore et amplíssima testimoniórum cópia e sacris lítteris et e sanctórum Patrum ditíssimo fonte apte desúmpta, novos erróres debellárit, traditiónis cathólicæ et Románi Pontificátus júrium strénuus præprímis assértor. Complúribus etiam ad pietátem fovéndam libéllis exstat insígnis ac præsértim áureo catechísmo quem, licet aliis gravíssimis negótiis disténtus, tum Cápuæ tum Romæ púeros ac rudes docére non prætermittébat. Robértum æquævus Cardinális a Deo missum judicávit, qui cathólicos erudíret, pios cóleret, hæréticos profligáret; sanctus Franciscus Salésius doctrínæ fontem hábuit; Summus Póntifex Benedíctus décimus quartus hæreticórum málleum dixit, ac Benedíctus décimus quintus cathólicam religiónem propagántibus et tuéntibus exémplar indicávit.

℟. Pósui adjutórium, *etc.*

Lectio VI

Vitæ religiósæ studiosíssimus, eam, inter purpurátos patres adléctus, in exémplum servávit. Opes ultra necessárias nóluit; módico famulátu, ténui cultu habitúque conténtus: suórum non stúduit opuléntiæ, ac vix addúci pótuit ut inópiam idéntidem leváret. De se humíllime sensit, et mira fuit ánimi simplicitáte. Deíparam diléxit únice: plures horas quotídie oratióni tribuébat. Parcíssime víctitans, ter in hebdómada jejunábat: in se constánter austérus, caritáte in próximum flagrávit, vocátus sæpenúmero Pater páuperum. E baptísmate innocéntiam ne vel levi quidem culpa maculáret, strénue conténdit. Prope octogenárius, ad sancti Andréæ in colle Quirináli, extrémum in morbum incidit, quem sólito virtútum fulgóre illustrávit. Moribúndo Gregórius Papa décimus quintus et plures Cárdináles adstitérunt, tantum Ecclésiæ cólumen éripi comploránte. Die sacrórum stígmatum sancti Francísci, quórum memóriæ ubique celebrándæ auctor fúerat, obdormívit in Dómino, anno millésimo sexcentésimo vigésimo primo. Mórtuo tota cívitas parentávit, sanctum uno ore conclá-

mans. Eum vero Pius undécimus Póntifex Máximus Beátorum primum ac deínde Sanctórum número adscrípsit, et paulo post, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit. Ejus corpus Romæ in templo sancti Ignátii, apud sepúlcrum sancti Aloísii, ut ipse optárat, pia veneratióne cólitur.

℟. Iste est, *etc.*

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio VII *Cap. 5, 13-19*

In illo témpore: Dixit Jésus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Robérti Bellarmíno, Epíscopi

Concio IX: De probitate Doctorum Ecclesiæ; initio

Quæmádmodum in Deo, quem unum in Trinitáte et Trinum in unitáte venerámur, tria quædam singuláriter éminent, poténtia, sapiéntia, bónitas; ita quoque, auditóres, singuláres amícos et fílios suos, patres ac doctóres nostros, Deus, ut sibi quam simíllimos et géntibus ómnibus suspiciéndos atque admirábiles rédderet, potentíssimos, sapientíssimos, óptimos, sanctissimósque esse vóluit. Primum ea poténtia eos armávit, qua multa præter sólitum cursum ordinémque natúræ in eleméntis, in arbóribus, in brutis animántibus, in ipsis hominíbus plane admirabília et singulária fácerent. Deínde sapiéntia ita mentes eórum instrúxit, ut non solum præséntia et prætérita cérnerent, sed étiam futúra multo ante prævidérent atque prædícerent. Postrémo dilatávit corda eórum summa atque ardentíssima caritáte, tum ut ipsi magno ánimo opus aggrederéntur, tum ut ii qui converténdi per eos erant, non solum verbis et miráculis, sed étiam exémplis et vitæ probitáte moveréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, *etc.*

Lectio VIII

Prædicatóres ígitur nostræ legis, tam ii qui primi ad nos fidem detulérunt et evangélium, quam ii quos deínde síngulis sæculis Deus excitávit ad fidem eámdem confirmándam vel propagándam, quales fúerint, quam pii, quam justi, quam religiósi totus mundus novit. Aspícite primum Apóstolos. Quid sublímius atque excelléntius móribus apostólicis? Aspícite deínde sanctos illos hómines, quos patres et doctóres vocámus, lúmina illa claríssima, quæ Deus in firmaménto Ecclésiæ lucére vóluit, ut iis omnes hæreticórum ténebræ dissiparéntur, ut Irenæum, Cypriánum, Hilárium,

Athanásium, Basilíum, duos Gregórios, Ambrósium, Hierónymum, Augustínum, Chrysóstomum, Cyríllum. Vita et mores eórum nonne in iis monuméntis, quæ nobis reliquérunt, quasi in spéculis quibúsdam elúcent? Nam ex abundántia cordis os lóquitur.

℣. In médio Ecclésiæ, *etc.*

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis, IX Lectio de Homilia Feriæ aut Vigiliæ, et fit ejus Commemoratio in Laudibus; alias:

Lectio IX

Quanta, óbsecro, appáret in libris sanctórum patrum cum summa eruditióne conjúncta humílitas? Quanta sobríetas? Nihil ibi obscénum, nihil turpe, nihil súbdolum, nihil árrogans, nihil inflátum. Quam multis modis Spíritus Sanctus, qui eórum péctora inhabitábat, in páginis eórum se prodit? Quis légere potest atténte Cypriánum, qui non statim árdeat amóre martýrii? Quis in Augustíno diligénter versátus est, qui non profundíssimam didícerit humilitátem? Quis Hierónymum sæpe evólvit, qui non virginitátem et jejúnium adamáre incípiat? Spirant scripta sanctórum religiónem, castitátem, integritátem, caritátem. Isti sunt ígitur epíscopi et pastóres (ut verbis utar divi Augustíni) docti, graves, sancti, veritátis acérrimi defensóres, qui cathólicam fidem in lacte suxérunt, in cibo sumpsérunt: cujus lac et cibum parvis magnísque ministravérunt. Tálibus post Apóstolos sancta Ecclésia plantatóribus, rigatóribus, ædificatóribus, pastóribus, nutritóribus crevit.

Te Deum laudámus.

Lectio pro festo commemorato ad Matutinum legenda juxta rubricas

Lectio IX

Robértus, Politiánus, e patrícia Bellarminórum gente, matrem pientíssimam hábuit Cýnthiam Cervíni, Marcélli Papæ secúndi sorórem. Exímia pietáte et castíssimis móribus ornátus, duodevigínti annórum adolescens Societátem Jesu Romæ ingréssus est, in eáque, ad mortem usque religiosárum virtútum ómnibus exémplo fuit. Post philosophíæ currículum Floréntiam primum missus, tum Montem Regálem, Patávium et Lovánium, magístri et concionatóris múnere, nondum sacérdos, mirífice functus est. Lovánii prætérea sacerdótio aúctus, theologíam ita dócuit, ut theólogus per Európam claríssimus jam tum haberétur. Romam revocátus, theológicam controversiárum disciplínam in Collégio Románo trádidit, ubi étiam vitæ spirituális magíster constitútus, angélicum júvenem Aloýsium per sanctitátis sémitas moderátus est. A Cleménte Papa octávo, frustra relúctans, in Patrum Cardinálium númerum cooptátus, et paulo post

consecrátus epíscopus Capuánam archidiœcésim triénnium sanctíssime rexit; quo múnere depósito, integérrimus ac fidelíssimus Summi Pontíficis consiliárius in Urbe degit, usque dum, prope octogenárius, die décima séptima Septémbris, anno millésimo sexcentésimo vigésimo primo pie in Dómino quiévit. Præter Controversiárum volúmina multa ália præcláre scripsit, inter quæ áureus catechésis libéllus exstat insígnis. Fortíssimum hunc cathólicæ veritátis propugnatórem Pius undécimus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum réttulit atque universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

Te Deum laudámus.

In II Vesperis. Ant. O Doctor óptime, *etc.*

Et fit Commemoratio sequentis.

ELOGIUM IN MARTYROLOGIO ROMANO

13 Maji (*primo loco*)

Sancti Robérti Bellarmíno, e Societáte Jesu, Cardinális atque olim Epíscopi Capuáni, Confessóris et Ecclésiæ Doctóris, cujus dies natális décimo quinto Kaléndas Octóbris recensétur.

17 Septembris (*secundo loco*)

Romæ, natális sancti Robérti Bellármino, Confessóris, e Societáte Jesu, atque Cardinális et Capuáni olim Epíscopi, sanctitáte, doctrína, et plúrimis ad cathólicæ fidei et Apostólicæ Sedis defensiónem suscéptis labóribus claríssimi; quem Pius undécimus Póntifex Máximus Sanctórum honóribus aúxit et universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, ejúsque festum tertio Idus Maji recoléndum indíxit.

MISSA

Introitus *Eccli. 15, 5*

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja, Allelúja. *Ps. 91, 2.* Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas et Apostólicæ Sedis jura propugnánda, beátum Robértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, mira eruditióne et virtúte decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ. *Sap. 7, 7-14*

Optávi, et datus est mihi sensus *etc.* (*ut in festo S. Thomæ Aquinatis, 7 Martii*).

Allelúja, allelúja. ℣. *Dan. 12, 3.* Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti. Allelúja. ℣. *Ibid.* Qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas ætérnitátes. Allelúja.

In Missis votivis, extra tempus Paschale, dicitur:

Graduale. Eccli. 44, 16. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo et invéntus est justus. ℣. *Ibid. 20.* Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. ℣. *Dan. 12, 3.* Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti, Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja *et* ℣. *sequenti, dicitur:*

Tractus. Ps. 91, 2-5. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem. ℣. Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, et in opéribus manuum tuárum exsultábo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Matth. 5, 13-19

In illo témpore dixit Jésus discípulis suis: Vos estis sal terræ, *etc.* (*ut in Communi Doctorum*).

Credo.

Offertorium. Ps. 72, 28. Mihi autem adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam: ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas in portis fíliæ Sion. Allelúja.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, in odórem suavitátis offérimus; et præsta ut beati Robérti mónitis et exémplis edócti, per sémitam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus. Per Dóminum.

Communio

Matth. 5, 14 et 16. Vos estis lux mundi: sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant opera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum qui in cælis est. Allelúja.

Postcommunio

Sacraménta, quæ súmpsimus, Dómine, Deus noster, in nobis fóveant caritátis ardórem: quo beátus Robértus veheménter accénsus, pro Ecclésia tua se júgiter impéndebat. Per Dóminum.

Die 15 Novembris

SANCTI ALBERTI MAGNI

EP., CONF. et ECCL. DOCT.

Duplex

IN I VESPERIS

Ad Magnificat Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fidei subjiciénda magnum effecísti: da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis; ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Albértus, ob singulárem doctrínam cognoménto Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suévia, natus, a púero diligénter institútus est. Studiórum causa e pátria discédens, dum Patávii morarétur, hortánte beáto Jordáno, generáli Magístro Ordinis Prædicatórum, Dominiciánæ famíliæ, frustra obsisténte avúnculo, adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, in ómnibus Deo déditus, religiósa observántia et pietáte enítuit, filiáli ac tenérrima in Beátam Maríam Vírginem devotióne flagrans. Totam vitæ formam, oratióne stúdium præveniéndo, ita dispósuit, ut, apostólicam religiónem profésSus, ad prædicatiónem verbi Dei et animárum salútem procurándam idóneus evadéret administer. Mox ad stúdia explénda Colóniam Agrippínam missus, ita profécit, ut omnes fere sæculáres sciéntias diligentíssime præ ómnibus suis coævis investigáverit atque aúxerit; et de divínæ legis fonte, testánte Alexándro quarto, ádeo salutífera fluénta doctrínæ potávit, ut ejúsdem in suo péctore vigéret plenitúdo.

℟. Invéni David, *etc.*

Lectio V

Ut scientiárum thesáuris álios ditáret, lector Hildeshémii, deínceps Fribúrgi, Ratisbónæ et Argentínæ constitútus est. Omnium in se admiratiónem convértens, cum in Parisiénsi ínclyta universitáte sacræ facultáti docéndo decus ádderet, magíster theologíæ renunciátus est. Doctrínis gentílium philosophórum ad rectæ ratiónis dictámina revocátis, eárum cum

fide cohæréntiam clárius commonstrávit. De divinórum intelléctu mira expósuit. Quantum vero univérsas disciplínas, præsértim sacras, férvido ingénio atque indefésso studio provéxerit, plúrima ejus scripta in omni fere scientiárum génere apérte declárant. Ut stúdio generáli sui Ordinis præésset, Colóniam revérsus est, eo succéssu ut ejus in scholis auctóritas et doctrínæ fama magis magísque vigúerit. Thomam de Aquíno discípulum diléctum hábuit, cujus altitúdinem mentis ipse primus perspéxit ac prædicávit. Erga sacrosánctum altáris Sacraméntum piíssimo ferebátur affléctu, deque eo præclára conscrípsit; rei quoque mýsticæ ánimis instituéndis vias amplióres parávit, adeo ut frúgifer tanti magístri zelus quam late in Ecclésia patúerit.

℣. Pósui adjutórium, *etc.*

Lectio VI

Tot inter gravíssima múnia, religiósæ vitæ exémplis præfúlgens, a frátribus Prior Teutóniæ provínciæ eléctus est. Anágniam vocátus, Guliélmum, Ordines mendicántes ímpio ausu impeténtem, coram Summo Pontífice Alexándro quarto retúdit, qui Epíscopum Ratisbónensem eum póstea constítuit. Curæ sui gregis Albértus se totum impéndit, morum humilitáte ac paupertátis amóre studiosíssime reténtis. Dimísso offício, ad episcopális tamen órdinis labóres promptus atque álacer per Germániam et finítimas regiónes spirituália ministrávit. Consília requiréntibus quam recta ac salutífera sollícite præbébat, et in sedándis discórdiis tam prudentem se osténdit, ut eum non solum Colónia pacis conciliatórem nóverit, verum étiam ad díssitas regiónes Prælati ac viri príncipes árbitrum componéndi dissídiis eum sæpe advocáverint. A sancto Ludovíco, Francórum rege, relíquiis Christi Passiónis, quam devotíssime Albértus colébat, donátus est. In áltero Concílio Lugdunénsi negótia gravióra perégit. Tandem, sénio consúmptus, docére déstitit. Contemplatióni exínde inténtus, in gáudium Dómini sui intrávit anno millésimo ducentésimo octogésimo. Sacros honóres in dicœcésibus plúribus atque in Ordine Prædicatórum ei, Romanórum Pontíficum auctoritáte, jam ántea tribútos, Pius Papa undécimus cúmulans, sancti Albérti Magni festum, áddito Doctóris titulo, Sacrórum Rituum Congregatiónis votum libentíssime excípiens, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℣. Iste est, *etc.*

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, *de Communi Doctorum I loco.*

Lectio pro festo commemorato ad Matutinum legenda juxta Rubricas.

Lectio IX

Albértus, ob singulárem doctrínam, cognoménto Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suévia, natus, a púero diligénter institútus est. Studiórum cáusa e pátria discédens, dum Patávii morarétur, hortánte beáto Jordáno generáli magístro Ordinis Prædicatórum, frustra obsisténte avúnculo, Dominiciánæ famíliæ adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, religiósa observántia ac pietáte enítuit, et Beátam Maríam Vírginem summópere diléxit, animarúmque zelo flagrávit. Ad stúdia explénda, Colóniam Agrippínam missus fuit. Póstea Hildeshémii, Fribúrgi, Ratisbónæ et Argentínæ lector fuit constitútus. In Parisiénsi cáthedra multam sibi láudem comparávit. Thomam de Aquíno discípulum diléctum habuit, ejúsque altitúdinem mentis primus perspéxit ac prædicávit. Anágniæ, coram Summo Pontífice Alexándro quarto, Guliélmum, Ordines Mendicántes ímpio ausu impeténtem, retúdit, et póstea Epíscopus Ratisbonénsis fuit renunciátus. In consíliis suppeditándis, in discórdiis compónendis mirífice se gessit, ádeo ut pacis conciliátor mérito fúerit appellátus. Plúrima scripta in omni fere scientiárum génere, præsértim sacrárum, exarávit, et de mirábili Altáris Sacraménto præclára compósuit. Virtútibus et miráculis claríssimus, óbiit in Dómino anno millésimo ducentésimo octogésimo. Cultum in plúribus diœcésibus et in Ordine Prædicatórum jamdúdum, Romanórum Pontíficum auctoritáte, ei præstitum, Pius Papa undécimus auxit, ejúsque festum, áddito Doctóris título, Sacrórum Rítuum Congregatiónis votum libénter excípiens, ad univérsam Ecclésiam exténdit.

MISSA

In médio *de Communi Doctorum Pontificum, præter sequentia.*

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fidei subjiciénda magnum effecísti: da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis; ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Secreta

Sacrifíciis præséntibus, Dómine, quæsumus, inténde placátus: ut quod Passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, beáti Albérti intercessióne et exémplo, pio consequámur affféctu. Per eúmdem Dóminum.

Postcommunio

Per hæc sancta quæ súmpsimus, ab hóstium nos, Dómine, impugnatióne defénde: et, intercedénte beáto Albérto, Confessóre tuo atque Pontífice, perpétua pace respiráre concéde. Per Dóminum.

IN MARTYROLOGIO ROMANO

Décimo séptimo Kaléndas Decémbris (*primo loco*)

Colóniæ Agrippínæ sancti Albérti Epíscopi et Confessóris, ex Ordine Prædicatórum, cognoménto Magni, sanctitáte et doctrína célebris, quem Pius Papa undécimus Doctórem universális Ecclésiæ declarávit.

URBIS ET ORBIS

DECRETUM

Ingenti populi christiani laetitia superiore anno expleti saeculi decimi quinti sollemnia celebrata sunt Ephesinae Synodi, in qua divina Beatae Mariae Virginis est conclamata maternitas: quam Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, pro sua erga Deiparam devotione, liturgico cultu decorandam Litteris Encyclicis *Lux veritatis* datis in festo Nativitatis D. N. I. C. superiore anno decrevit. Feliciter quoque evenit ut Doctoris Ecclesiae titulus eodem recurrente anno, duobus tribueretur Viris, pietate erga Beatam Mariam claris, Sanctis nempe Roberto Bellarmino, et Alberto Magno, cuius Episcopi cultus ad universam extensus est Ecclesiam. Qua de re Sanctitas Sua, referente infrascripto Cardinale Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, supra relata officia propria et Missas approbavit, illaque ab universa Ecclesia adhibenda esse decrevit in respectivis festis, videlicet: die 11 Octobris in festo Maternitatis Beatae Mariae Virginis, sub ritu duplici secundae classis; die 13 Maii, in festo Sancti Roberti Bellarmino, Confessoris Pontificis et Ecclesiae Doctoris, sub ritu duplici minori; die 15 Novembris, in festo Sancti Alberti Magni, Confessoris Pontificis et Ecclesiae Doctoris, pariter sub ritu duplici minori. Mandavit insuper Sanctitas Sua, ut, praefatis festis in Kalendario relatis, festum tamen Sanctae Gertrudis Virginis e die 15 in sequentem diem 16 Novembris perpetuo adsignaretur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 6 Ianuarii 1932.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

LIBURNEN.

NULLITATIS MATRIMONII (SPAGNOLI-CAPRINA)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Amadaei Caprina, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 10 Iunii 1932, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicùmque notitiam habentes de loco commoratjonis praedicti Amadaei Caprina, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. F. Morano, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 7 Aprilis 1932.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr. Amédée Caprina, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), le 10 Juin 1932, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr. Amédée Caprina, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 5 Aprile 1932, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Granito Pignatelli di Belmonte, con l'intervento dei Revmi Prelati e Consultori teologi facenti parte della Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* sopra i miracoli operati per intercessione del Ven. Servo di Dio Giuseppe Maria Pignatelli, sacerdote professo della Compagnia di Gesù.

Martedì, 12 Aprile 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Ordinaria e particolare*, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, non che dei Revmi Prelati e Officiali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Antonio Maria Pucci, Sacerdote professo dell'Ordine dei Servi di Maria.

2. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Paola Delpuig da S. Luigi, Superiora generale dell'Istituto delle Suore Carmelitane della Carità.

3. Intorno alla concessione ed approvazione della Messa propria in onore di S. Lucia Filippini.

4. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Ward, Fondatrice dell'Istituto della Beata Vergine Maria.

5. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Teresa de Subiran, Fondatrice della Società di Maria Ausiliatrice.

6. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Bertilla Boscardin, dell'Istituto di S. Dorotea, Figlia dei Sacri Cuori.

7. Intorno alla validità dei processi apostolici, sopra i miracoli in specie, nella Causa di Canonizzazione del Beato Giovanni Bosco, Sacerdote, Fondatore della Pia Società Salesiana e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

8. Intorno alla validità dei processi apostolici, sopra un miracolo in specie, nella Causa di Canonizzazione del Beato Pompilio Maria Pirrotti da S. Nicola, Sacerdote professo della Congregazione dei Chierici Regolari poveri della Madre di Dio delle scuole Pie.

9. Intorno alla validità dei processi apostolici costruiti nella Curia ecclesiastica di Palermo sopra un miracolo nella Causa di Canonizzazione della Beata Lodovica de Marillac, vedova Le Gras, Confondatrice della Società delle Figlie della Carità, di S. Vincenzo de Paoli.

10. Intorno alla validità dei processi apostolici, sopra i miracoli in specie, nella Causa di Canonizzazione della Beata Teresa Margherita Redi del Sacro Cuore, Religiosa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.

11. Intorno alla validità dei processi apostolici ed ordinarii nella Causa di Beatificazione o dichiarazione di Martirio dei Servi di Dio, Gregorio Grassi, Vescovo titolare di Ortosia, Francesco Fogolla, Vescovo titolare di Bagi, Antonino Fantosati, Vescovo titolare di Adraa, nell'Ordine dei Frati Minori, e Compagni, uccisi, come si asserisce, in odio alla Fede, nei vicariati di Shan-si settentrionale e Hu-nan meridionale.

12. E finalmente intorno all'estensione alla Chiesa universale dell'Ufficio e Messa in onore di S. Gabriele dell'Addolorata, dei Chierici Regolari Scalzi della S. Croce e della Passione di N. S. G. C.

Martedì, 26 Aprile 1932, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Granito Pignatelli di Belmonte, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Gemma Galgani, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della medesima Serva di Dio, e che vengono proposti per la di lei Beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

14 Dicembre 1931. L'Emo Sig. Cardinale Donato Sbarretti, *Protettore dell'Istituto delle Suore della S. Famiglia* (Spoleto).

12 Gennaio 1932. L'Emo Sig. Cardinale Raffaele Carlo Rossi, *Protettore dell'Istituto delle Suore degli Angeli* (Faicchio: Cerreto Sannita).

23 » » L'Emo Sig. Cardinale Dionisio Dougherty, *Protettore della Congregazione indigena delle Suore Giapponesi della Visitazione* (Tokio).

27 Febbraio » L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione delle Suore della Provvidenza* (Corenc: Grenoble).

3 Marzo » Monsig. Ugo Descuffi, *Chierico della Reverenda Camera Apostolica.*

4 » » Monsig. Carlo Chiesa-Bini, *Cappellano Comune Pontificio Soprannumerario.*

7 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Protettore della Congregazione dei Figli della S. Famiglia* (Barcellona).

9 Marzo 1932. L'Emo Sig. Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Protettore delle Suore Missionarie Zelatrici del S. Cuore* (Roma).

12 » » L'Emo Sig. Cardinale Giulio Serafini, *Protettore dell'Istituto delle Figlie del S. Cuore* (Bergamo).

17 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore della Misericordia del Terzo Ordine di San Francesco* (Lussemburgo).

Assistenti al Soglio Pontificio:

14 Ottobre 1931. Monsig. Francesco Saverio Vogt, Vescovo tit. di Celenderi, Vicario Apostolico del Cameroun.

18 Gennaio 1932. Monsig. Israel Audo, Vescovo Caldeo di Mardin.

» » » Monsig. Agostino Henninghaus, Vescovo tit. di Ipepa, Vicario Apostolico di Yen-chow-fu.

14 Marzo » Monsig. Michele Giuseppe Curley, Arcivescovo di Baltimora.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

2 Dicembre 1931. Monsig. Giovanni Fraser, dell'archidiocesi di Toronto.

22 » » Monsig. Abele Tornielli, della diocesi di Lodi.

» » » Monsig. Giovanni Comizzoli, della medesima diocesi.

16 Febbraio 1932. Monsig. Giovanni Pietro Kirsch (Roma).

5 Marzo » Monsig. Ugo Pietro McPherson, della diocesi di Antigonish.

11 » » Monsig. Giorgio Maria Lepailleur, dell'archidiocesi di Montréal.

» » » Monsig. Rodolfo Zhänël, della diocesi di Brno.

18 » » Monsig. Salvatore Gesù Mérida Perez, dell'archidiocesi di Granata.

Prelati Domestici di S. S.:

19 Novembre 1931. Monsig. Antonio Zimniak, della diocesi di Częstochowa.

10 Dicembre » Monsig. Arturo Mazzoni (Roma).

30 » » Monsig. Leonardo Leopoldo Edoardo Van Eynde, dell'archidiocesi di Malines.

» » » Monsig. Carlo Francesco Cruysberghs, della medesima archidiocesi.

27 Gennaio 1932. Monsig. Girolamo Brzòz, della diocesi di Lublino.

9 Febbraio » Monsig. Giuseppe De Castro, della diocesi di Braganza (res. Roma).

16 » » Monsig. Ottone Pannone, della diocesi di Caserta.

25 » » Monsig. Umberto Delatena, della diocesi di Friburgo (Svizzera).

26 Febbraio 1932. Monsig. Fedele Periccioli, dell'archidiocesi di Siena.
» » » Monsig. Adriano Pierazzuoli, della medesima archidiocesi.
29 » » Monsig. Luigi Sibona, della diocesi di Alba.
7 Marzo » Monsig. Alberto Pequeño, dell'archidiocesi di San Paolo del Brasile.
» » » Monsig. Pietro de Stryeker, dell'archidiocesi di Malines.
9 » » Monsig. Achille Salvucci, dell'archidiocesi di Camerino.
17 » » Monsig. Giovanni Mc Givney, della diocesi di Hartford.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

1 Marzo 1932. A S. E. Francesco Giunta, Sottosegretario alla Presidenza del Consiglio dei Ministri (Italia).

La Commenda con Placca dell'Ordine Piano:

10 Marzo 1932. Al sig. dott. Guido Beer, Segretario generale alla Presidenza del Consiglio dei Ministri (Italia).
» » » Al sig. dott. Pasquale Sandicchi, Direttore generale al Ministero degli Esteri (Italia).
18 » » Al sig. dott. Alessandro Chiavolini (Italia).

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

17 Dicembre 1931. Al sig. principe Rodolfo Eszterházy, della diocesi di Giavarino.
4 Marzo 1932. A S. E. Filippo Cremonesi, Senatore del Regno d'Italia.
» » » A S. E. avv. Amedeo Fani, Sottosegretario di Stato al Ministero degli Esteri (Italia).

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

5 Gennaio 1932. Al sig. visconte Natale Edoardo de Curières de Castelnau, dell'archidiocesi di Parigi.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 Marzo 1932. Al sig. comm. Giovanni Carrara (Roma).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

8 Marzo 1932. Al sig. marchese Giuseppe Talamo Atenolfi di Castelnuovo (Italia).
15 » » Al sig. dott. Carmelo Damiano (Italia).
» » » Al sig. dott. Raffaele Jacuzio (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 Dicembre 1931. Al sig. cav. Carlo Giannini, della diocesi di Rieti.
30 Gennaio 1932. Al sig. dott. Ottone Rust, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Al sig. avv. Alfonso Tierny, della diocesi di Arras.
8 Marzo » Al sig. Maurizio Damoisaux, della diocesi di Tournai.
9 » » Al sig. dott. Attilio Bazzani (Italia).
18 » » Al sig. Carlo Billecocq (Francia).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 Dicembre 1931. Al sig. dott. Carlo Lepoutre, dell'archidiocesi di Cambrai.
14 » » Al sig. Enrico Leffers, della diocesi di Münster.
» » » Al sig. Leonzio Calcea, dell'archidiocesi di Cartagine.
» » » Al sig. Teodoro Gandolphe, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Roberto Gendebien, della diocesi di Livorno.
» » » Al sig. marchese Luigi D'Incisa di Camerana (Italia).
» » » Al sig. Vittorio Carrara, della diocesi di Bergamo.
30 Gennaio 1932. Al sig. Eugenio Dupuis, della diocesi di Arras.
» » » Al sig. Giulio Catoire, della medesima diocesi.
28 Febbraio » Al sig. dott. Pietro Del Giudice (Roma).
7 Marzo » Al sig. dott. Roberto Fernandès, dell'archid. di Malines.
» » » Al sig. Giovanni Couway, della diocesi di Hartford.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

21 Gennaio 1932. Al sig. Giusto Gómez Ocerin (Spagna).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

3 Dicembre 1931. Al sig. rag. Colombo Sanguineti, della diocesi di Chiavari.
21 » » Al sig. Flaminio Cardazzo, del Patriarcato di Venezia.
11 Gennaio 1932. Al sig. Angelo Volonterio, dell'archidiocesi di Milano.
13 » » Al sig. dott. Egisto Bruschi de Mattias (Roma).
15 » » Al sig. avv. Luigi Signorini Corsi, dell'archid. di Aquila.
16 » » Al sig. dott. Luigi Pellegrini, della diocesi di Pavia.
» » » Al sig. dott. Carlo Campari, della medesima diocesi.
20 » » Al sig. avv. Michele Damascelli, della diocesi di Ruvo e Bitonto.
1 Febbraio » Al sig. not. Alfredo Nanni, della diocesi di Rimini.
2 Marzo » Al sig. dott. Giuseppe D'Angelo, della diocesi di Parma.
8 » » Al sig. Giovanni Muciaccia, dell'archidiocesi di Bari.
17 » » Al sig. geom. Pietro Geri, della diocesi di Novara.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

3 Dicembre 1931. Al sig. Giovanni Descalzo, della diocesi di Chiavari.
16 Gennaio 1932. Al sig. Bartolomeo Novaglia, della diocesi di Brescia.
9 Febbraio » Al sig. Giuseppe Albrecht (Roma).
» » » Al sig. Luigi Lanata Condy (Perù).
13 » » Al sig. Pietro Mercenier, del vicariato apostolico di Costantinopoli.
27 » » Al sig. Giuseppe Di Giorgio (Roma).
17 Marzo » Al sig. Lorenzo Fiandesio, della diocesi d'Ivrea.
» » » Al sig. Luigi Rossi (Roma).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Comerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

10 Marzo 1932. Monsig. Ermanno Maria Stoeckle, dell'archidiocesi di Monaco (Baviera).
17 » » Monsig. Ignazio Łachecki, della diocesi di Premislia dei Latini.
» » » Monsig. Teofilo Dzierzynski, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Sigismondo Hałuniewicz, dell'archidiocesi di Leopoli dei Latini.
» » » Monsig. Giovanni Bleske, della prelatura *nullius* di Schneidemühl.
» » » Monsig. Gregorio Krüger, della medesima prelatura.

NECROLOGIO *

9 Gennaio 1932. Monsig. Riccardo Carlesi, Vescovo di Cortona.
15 Marzo » Monsig. Arnoldo Verstraelen, Vescovo tit. di Miriofito.
21 Aprile » Emo Sig. Card. Gustavo Federico Piffl, del titolo di S. Marco, Arcivescovo di Vienna.
27 » » Niccolò Rotoli, Vescovo di Isernia e Venafro.

* In praecedenti fasciculo, p. 136, ad nomen Episcopi Ricci apponatur dies emortualis *26* (*Novembre 1931*).

CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI

Continent haec volumina, quae ad doctrinae et rei cognitionis evulgationem spectant, illa elementa, e quibus leges sumentur variarum orientalium **disciplinarum** ad Codificationem canonicam orientalem perficiendam. Huiusmodi elementa prouti hic colliguntur, partim sunt stricte canonica, partim vero **subsidia iuris**; et super hisce omnibus studia praeparatoria vertunt.

		Roma L.	Italia L.	Estero L.
Fasc. I.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte prima . . .	25 —	28 —	37 —
Fasc. II.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte seconda . .	25 —	28 —	36 —
Fasc. III.	**Disciplina antiochena** (Siri): I. **Nomocanone di Bar-Hebreo**	10 —	13 —	15 —
Fasc. IV.	**Disciplina caldea:** I. **Droit ancien: Synodes** (Synodicon orientale); Collectio canonum synodicorum d'Ebedjésus de Nisibe	15 —	18 —	22 —
Fasc. V.	**Disciplina alessandrina** (Etiopi): Testi di diritto antichi e moderni riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	33 —
Fasc. VI.	*In corso di stampa.*			
Fasc. VII.	*In corso di stampa.*			

HORÆ DIURNÆ BREVIARII ROMANI

ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati.* Editio secunda post typicam. - Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13 1/2 × 8 1/2):

(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cum theca . . .	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —

DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio latina, ad codicem autographum exacta. In-48°, pp. 470.

In brochure	3 —	3,75	4 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,35	6,50

WILPERT GIUSEPPE

I SARCOFAGI CRISTIANI ANTICHI

Vol. primi: Pars prior, pp. XVI-194.
» » Pars altera, tab. 158. Romae, anno 1929.

Monumenti dell'antichità cristiana pubblicati a cura del Pontificio Istituto di Archeologia Cristiana.

Lire it. 2000 —

Operis pars edita duobus tomis constat magnifice spissa charta deligatis, quorum in altero de anaglyphis christianos sarcophagos exornantibus, quae Christum eiusque doctrinam respiciunt ac Petrum Apostolum diserte et doctissime ab auctore disseritur, in altero imagines, phototypice expressae ac in CXXXVIII tabulas distributae, plurimorum sarcophagorum exhibentur non tantum Romae sed etiam in Italia, Gallia, Hispania nec non in Dalmatia et Africa exstantium.

Hoc autem anno mense Maio secundo volumine in lucem prolato finis impositus erit operi permagno quo universi christiani sarcophagi saec. VII antiquiores summa doctrina illustrabuntur.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Nuovissime pubblicazioni:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Uffici e Messe per la Chiesa Universale approvati dalla S. Congregazione dei Riti con decreto del 6 Gennaio 1932 e pubblicati negli *Acta Apostolicae Sedis* il 2 Maggio, fascicolo N. 5:			
Officium in festo Maternitatis Beatae Mariae Virginis (Die 11 Octobris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 12, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Officium in festo Sancti Roberti Bellarmino, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 13 Maii). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Officium in festo Sancti Alberti Magni, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 15 Novembris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Missa in festo Maternitatis Beatae Mariae Virginis (Die 11 Octobris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70
Missa in festo Sancti Roberti Bellarmino, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 13 Maii). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70
Missa in festo Sancti Alberti Magni, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 15 Novembris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70

CORAM LEGA **habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae** quas nempe Emus Cardinalis Michaël Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. – Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. – Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608 . . . . . 60 — 63 — 70 —

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1932

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1076. – Legatura in tela, titolo in oro. — Contiene:

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - Amministrazioni Apostoliche ad nutum Sanctae Sedis - Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminari - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi di curia - Indice delle Provincie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Correzioni ed aggiunte.

In Roma L. 25 — In Italia L. 28 — Estero L. 35 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).